

พระราชบัญญัติ

มาตราซึ่งดวงวัด

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตราซึ่งดวงวัด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒^[1] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

(๒) พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๓) พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๔๖๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๕) พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตราซึ่งดวงวัด” หมายความว่า หน่วยที่กำหนดให้รู้ขนาดหรืออัตราเทียบส่วนใด ๆ ของ
ปริมาณต่าง ๆ

“เครื่องซึ่งดวงวัด” หมายความว่า เครื่องซึ่ง เครื่องตวง และเครื่องวัด

“เครื่องซึ่ง” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้ซึ่งแสดงน้ำหนัก และให้หมายความรวมถึงตมุน้ำหนัก
ที่ใช้ในการชั่งและส่วนประกอบของเครื่องซึ่งที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เครื่องตวง” หมายความว่า เครื่องที่มีลักษณะเป็นภาชนะสำหรับใช้ตวงแสดงปริมาตรของ
สิ่งของ และให้หมายความรวมถึงส่วนประกอบของเครื่องตวงที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เครื่องวัด” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้วัดแสดงปริมาณหรือหน่วยของสิ่งใด ๆ แต่ไม่ใช่เครื่องชั่งหรือเครื่องตวง และให้หมายความรวมถึงส่วนประกอบของเครื่องวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การให้บริการชั่ง ตวงหรือวัด” หมายความว่า การประกอบธุรกิจรับทำการชั่ง ตวงหรือวัดสินค้าของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีลักษณะการประกอบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สินค้าหีบห่อ” หมายความว่า สินค้าที่ได้บรรจุหรือมีสิ่งหุ้มห่อซึ่งเจตนาจะซื้อ ขายหรือจำหน่ายกันตามปริมาณที่บรรจุหรือหุ้มห่อไว้แล้ว ไม่ว่าจะซื้อ ขายหรือจำหน่ายสิ่งที่ใช้บรรจุหรือสิ่งหุ้มห่อด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้บรรจุ” หมายความว่า ผู้ผลิตสินค้าหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือผู้แบ่งบรรจุซึ่งสินค้าหีบห่อ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้แบ่งขายหรือจำหน่ายสินค้าจากสิ่งที่ใช้บรรจุหรือสิ่งหุ้มห่อโดยมีเจตนาให้เป็นสินค้าหีบห่ออีกต่อไป

“คณะกรรมการ”⁽²⁾ หมายความว่า คณะกรรมการชั่งตวงวัด

“สำนักงานกลาง” หมายความว่า สำนักงานกลางชั่งตวงวัด

“สำนักงานสาขา” หมายความว่า สำนักงานสาขาของสำนักงานกลาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายตรวจชั่งตวงวัด”⁽³⁾ หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน*

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕⁽⁴⁾ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และนายตรวจชั่งตวงวัด ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม กำหนดกิจการอื่นและออกประกาศตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานกลางชั่งตวงวัดขึ้นในกรมการค้าภายใน* กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอธิบดีกรมการค้าภายใน* เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เก็บรักษาแบบมาตราชั่งตวงวัด

(๒) ออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจและใบอนุญาต

(๓) ตรวจสอบและให้คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัด

(๔) จัดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้นในท้องที่ที่เห็นสมควรและจะให้มีเขตอำนาจตลอดถึงท้องที่อื่นด้วยก็ได้

รัฐมนตรีจะกำหนดให้สำนักงานสาขามีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

การจัดตั้งสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่งและการกำหนดอำนาจหน้าที่ตามวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘^[5] เครื่องชั่งและเครื่องตวงที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้แก่เครื่องชั่งและเครื่องตวงทุกชนิด เว้นแต่เครื่องชั่งและเครื่องตวงที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้ยกเว้น

เครื่องวัดที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้แก่เครื่องวัดที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การชั่ง การตวงและการวัดทั้งปวง ให้ใช้มาตราชั่งตวงวัดในระบบเมตริกหรือในระบบประเพณีที่เทียบเข้าหาระบบเมตริกตามที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๐^[6] ในการซื้อขายหรือจำหน่ายสินค้าใด ๆ ในท้องที่ใด ถ้ารัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเห็นสมควรให้ใช้มาตราชั่งตวงวัดเฉพาะในระบบเมตริกตามมาตรา ๙ หรือให้กระทำโดยการชั่ง การตวง หรือการวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑^[7] ในกรณีที่ต้องใช้มาตราชั่งตวงวัดในระบบอื่นนอกจากที่กำหนดในมาตรา ๙ หรือในกรณีที่ต้องใช้เครื่องชั่งตวงวัดอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในประกาศตามมาตรา ๑๐ สำหรับในทางวิชาชีพหรือในทางวิทยาศาสตร์ ให้ใช้มาตราชั่งตวงวัดในระบบนั้นหรือให้ใช้เครื่องชั่งตวงวัดนั้นได้เมื่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายอนุญาต

หมวด ๑/๑

คณะกรรมการชั่งตวงวัด^[8]

มาตรา ๑๑/๑^[9] ให้มีคณะกรรมการชั่งตวงวัดประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินแปดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ด้านมาตรวิทยาหรือมีประสบการณ์ด้านการชั่ง การตวง หรือการวัด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานกลางหนึ่งคนเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีผู้แทนจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแห่งละหนึ่งคน

มาตรา ๑๑/๒^[10] ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

(๒) กำหนดสถาบันหรือองค์การซึ่งดวงวัดของรัฐบาลต่างประเทศหรือระหว่างประเทศที่ให้การรับรองเอกสารแสดงต้นแบบของเครื่องซึ่งดวงวัดที่จะผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๑/๑

(๓) เสนอแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลการซึ่งดวงวัด

(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑/๓^[11] กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทนหรือซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๑/๔^[12] นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑/๕^[13] การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑/๖^[14] ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๑/๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑/๗⁽¹⁵⁾ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑/๒ หรือมาตรา ๑๑/๖ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายหรือความเห็นหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒

แบบมาตราซึ่งดวงวัด

มาตรา ๑๒ เครื่องซึ่งดวงวัดต้องได้รับการตรวจสอบความเที่ยงกับแบบมาตราซึ่งดวงวัดตามพระราชบัญญัตินี้

แบบมาตราซึ่งดวงวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกชื่อย่อว่า “แบบมาตรา” และแบ่งออกเป็นแบบมาตราชั้นหนึ่ง แบบมาตราชั้นสอง และแบบมาตราชั้นสาม

แบบมาตราชั้นหนึ่ง ได้แก่ แบบมาตราที่สำนักงานมาตราซึ่งดวงวัดระหว่างประเทศกำหนดให้ใช้หรือรับรองความเที่ยงแล้ว

แบบมาตราชั้นสอง ได้แก่ แบบมาตราที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงกับแบบมาตราชั้นหนึ่งแล้ว

แบบมาตราชั้นสาม ได้แก่ แบบมาตราที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงกับแบบมาตราชั้นสองแล้ว

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีจัดให้มีแบบมาตราชั้นหนึ่งไว้สำหรับใช้ตรวจสอบความเที่ยงของแบบมาตราชั้นสอง

ในกรณีที่ไม้อาจจัดหาแบบมาตราชั้นหนึ่งชนิดใดได้ ให้รัฐมนตรีจัดให้มีแบบมาตราชั้นหนึ่งชนิดนั้นขึ้นได้ตามที่เห็นสมควร และให้ถือว่าแบบมาตราที่รัฐมนตรีจัดให้มีขึ้นนั้นเป็นแบบมาตราชั้นหนึ่ง

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานกลางจัดให้มีแบบมาตราชั้นสองไว้สำหรับใช้ตรวจสอบความเที่ยงของแบบมาตราชั้นสาม

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานกลางและสำนักงานสาขาจัดให้มีแบบมาตราชั้นสามไว้สำหรับใช้ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องซึ่งดวงวัด

หมวด ๓

เครื่องซึ่งดวงวัด

มาตรา ๑๖⁽¹⁶⁾ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดชนิดและลักษณะของเครื่องซึ่งดวงวัด และรายละเอียดของวัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องซึ่งดวงวัด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจในการผลิต นำเข้า ขาย ซ่อมเครื่องซึ่งดวงวัดหรือให้บริการซึ่งดวงหรือวัด ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งและตรวจสอบว่าถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงให้แก่ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่การแจ้งเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้แจ้งได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้การแจ้งตามวรรคหนึ่งเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่ผู้แจ้งได้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจให้แก่ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งที่ถูกต้อง

ผู้ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจต้องเสียค่าธรรมเนียมหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ และค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง⁽¹⁷⁾

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบการธุรกิจยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบธุรกิจต้องแสดงหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจหรือใบแทนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต สำนักงานนำเข้า สถานที่ขาย สถานที่ซ่อมเครื่องจักรต่าง ๆ หรือสถานที่ให้บริการต่าง ๆ หรือวัด แล้วแต่กรณี เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙/๑⁽¹⁸⁾ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมในการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ ภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๔ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวันและจะต้องไม่เกินสองครั้งในเหตุอย่างเดียวกัน

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งถูกสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจต้องหยุดประกอบธุรกิจตามหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจนั้น และในระหว่างถูกสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจจะขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้

มาตรา ๑๙/๒⁽¹⁹⁾ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจในกรณีที่ผู้ประกอบการมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจในระหว่างถูกสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๙/๑ มาแล้วสองครั้งและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจอีก

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๗ หรือ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๘๐

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจจะขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ แต่ผู้ที่เคยถูกสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจมาแล้วสองครั้งไม่ว่าด้วยเหตุใดจะขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจอีกไม่ได้

มาตรา ๑๙/๓⁽²⁰⁾ ในการพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๙/๑ หรือมาตรา ๑๙/๒ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายต้องเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจให้ทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งระบุเหตุผลในการออกคำสั่งและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง

ในกรณีที่ได้แจ้งคำสั่งตามวรรคสองโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ในกรณีที่ได้แจ้งคำสั่งตามวรรคสองโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าไม่พบตัวผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการของผู้ประกอบการ และให้ถือว่าผู้ประกอบการได้รับแจ้งคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๒๐⁽²¹⁾ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๑⁽²²⁾ ผู้ประกอบการต้องประกอบกิจการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๒๑/๑⁽²³⁾ ให้ผู้ประกอบการซึ่งประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องซึ่งตวงวัดเพื่อการใช้งานกิจการตามมาตรา ๒๕ ส่งเครื่องซึ่งตวงวัดต้นแบบที่จะผลิตหรือนำเข้าพร้อมด้วยเอกสารประกอบหรือส่งเอกสารแสดงต้นแบบของเครื่องซึ่งตวงวัดนั้นที่ได้รับการรับรองโดยสถาบันหรือองค์การซึ่งตวงวัดของรัฐบาลต่างประเทศหรือระหว่างประเทศที่คณะกรรมการกำหนดต่อสำนักงานกลางเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบ และเครื่องซึ่งตวงวัดที่ผลิตหรือนำเข้านั้นจะต้องเป็นไปตามต้นแบบที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว

การยื่นต้นแบบและการให้ความเห็นชอบต้นแบบของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด โดยในประกาศดังกล่าวให้กำหนดเวลาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบไว้ด้วย

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ประกอบการในการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัดออกหนังสือแสดงผลการซึ่ง การตวงหรือการวัดให้แก่ผู้ขอรับบริการซึ่ง ตวงหรือวัดทุกครั้ง ในหนังสือดังกล่าวให้มีลายมือชื่อผู้ควบคุมการซึ่ง การตวงหรือการวัด พร้อมทั้งระบุวัน เวลาและสถานที่ที่ทำการซึ่ง ตวงหรือวัดด้วย

มาตรา ๒๓ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการบำรุงรักษาเครื่องซึ่งตวงวัด และการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัด เพื่อให้ผู้ประกอบการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัดหรือผู้ควบคุมการซึ่ง การตวงหรือการวัดถือปฏิบัติ

ในกรณีที่มีการปฏิบัติผิดข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งเป็นหนังสือให้ทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการในการขายเครื่องซึ่งตวงวัดขายหรือจำหน่ายเครื่องซึ่งตวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรองตามมาตรา ๓๐ หรือที่คำรับรองสิ้นอายุแล้วตามมาตรา ๓๓ เว้นแต่เครื่องซึ่งตวงวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ยกเว้นการให้คำรับรองตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง

มาตรา ๒๕ ในการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินค้ากับผู้อื่น หรือการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัด หรือการใช้เครื่องซึ่งตวงวัดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าตอบแทน ค่าภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องซึ่งตวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรองตามมาตรา ๓๐ หรือที่คำรับรองสิ้นอายุแล้วตามมาตรา ๓๓ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องซึ่งตวงวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ยกเว้นการให้คำรับรองตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่ก็ตาม

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เครื่องซึ่งตวงวัดเพื่อให้ผู้ใช้เครื่องซึ่งตวงวัดถือปฏิบัติ

มาตรา ๒๖⁽²⁴⁾ ความเที่ยงของเครื่องซึ่งตวงวัดที่ใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๕ ต้องอยู่ภายในอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗⁽²⁵⁾ ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายเครื่องซึ่งตวงวัดชนิดติดตรึงอยู่กับที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และเป็นเครื่องซึ่งตวงวัดที่มีการให้คำรับรองแล้วให้ผู้ครอบครองเครื่องซึ่ง

ตวงวัดมีหนังสือแจ้งต่อสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งเสร็จเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและให้คำรับรองใหม่

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขาย ผู้ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดหรือผู้ให้บริการชั่ง ตวงหรือวัด เปลี่ยนแปลงสถานที่ผลิต สำนักงานนำเข้า สถานที่ขาย สถานที่ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดหรือสถานที่ให้บริการชั่ง ตวงหรือวัด หรือมีสถานที่ผลิต สำนักงานนำเข้า สถานที่ขาย สถานที่ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดหรือสถานที่ให้บริการชั่ง ตวงหรือวัดหลายแห่ง ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงหรือการประกอบกิจการสำหรับสถานที่หรือสำนักงานนั้น ๆ ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขาย ผู้ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดหรือผู้ให้บริการชั่งตวงวัดมีสถานที่เก็บเครื่องชั่งตวงวัด ณ สถานที่อื่นนอกจากสถานที่ผลิต สำนักงานนำเข้า สถานที่ขาย สถานที่ซ่อมเครื่องชั่งตวงวัดหรือสถานที่ให้บริการชั่ง ตวงหรือวัด ต้องแจ้งสถานที่เก็บนั้นด้วยทุกแห่ง

หมวด ๔

การให้คำรับรอง

มาตรา ๒๙ เครื่องชั่งตวงวัดต้องได้รับการตรวจสอบและได้รับคำรับรองของพนักงานเจ้าหน้าที่

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เครื่องชั่งตวงวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ยกเว้นการให้คำรับรอง

มาตรา ๓๐^[26] การตรวจสอบเครื่องชั่งตวงวัด ให้ดำเนินการโดยตรวจสอบเทียบกับแบบมาตรา เมื่อตรวจสอบเห็นว่าถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้คำรับรอง

การให้คำรับรองให้กระทำโดยวิธีดังนี้

(๑) ประทับหรือแสดงเครื่องหมายคำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาที่เครื่องชั่งตวงวัดทุกเครื่อง

(๒) นอกจากวิธีตาม (๑) อธิบดีอาจกำหนดให้มีหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองประจำเครื่องชั่งตวงวัดชนิดใดชนิดหนึ่งร่วมด้วยก็ได้ แต่ในกรณีเครื่องชั่งตวงวัดที่โดยสภาพไม่สามารถประทับหรือแสดงเครื่องหมายคำรับรองได้ หรือเมื่อประทับหรือแสดงเครื่องหมายคำรับรองแล้ว จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เครื่องชั่งตวงวัดนั้น ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองแทน

หนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองจะทำเป็นแถบผนึกติดไว้ที่เครื่องชั่งตวงวัดก็ได้ และในกรณีเครื่องชั่งตวงวัดที่ใช้ด้วยกันเป็นชุดจะออกหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองรวมกันเป็นฉบับเดียวก็ได้

เครื่องหมายคำรับรองให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้คำรับรอง อธิบดีอาจขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือสำนักงาน หรือองค์การชั่งตวงวัดของรัฐต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ตรวจสอบเครื่องชั่งตวงวัด และให้คำรับรองได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และให้ถือว่า เป็นการตรวจสอบเทียบกับแบบมาตราและการให้คำรับรองตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๒^[27] คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัดมีสองอย่าง คำรับรองสำหรับเครื่องชั่งตวงวัดที่ยังไม่เคยให้คำรับรองมาก่อนให้เรียกว่าคำรับรองขั้นแรก คำรับรองซ้ำภายหลังการให้คำรับรองขั้นแรกแล้วให้เรียกว่าคำรับรองขั้นหลัง การให้คำรับรองขั้นแรกและการให้คำรับรองขั้นหลังนั้น ความเที่ยงของเครื่องชั่งตวงวัดต้องอยู่ในอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามมาตรา ๒๖

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามการให้คำรับรองชั้นหลังสำหรับเครื่องซึ่งดวงวัดชนิดใดก็ได้

มาตรา ๓๓^[28] คำรับรองสำหรับเครื่องซึ่งดวงวัดชนิดใดให้มีอายุเท่าใดให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด ในการให้คำรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับหรือแสดงวันสิ้นอายุของคำรับรองไว้ที่เครื่องซึ่งดวงวัดและที่หนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองสำหรับเครื่องซึ่งดวงวัดนั้น

ในกรณีที่คำรับรองที่ออกให้สำหรับเครื่องซึ่งดวงวัดใดจะสิ้นอายุตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอเพื่อการตรวจสอบและให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องซึ่งดวงวัดดังกล่าวก่อนสิ้นอายุคำรับรองไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยให้นับอายุของคำรับรองชั้นหลังต่อจากวันสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ยื่นคำขอใช้เครื่องซึ่งดวงวัดนั้นได้ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ออกคำรับรองให้

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจต่อไปนี้ นำเครื่องซึ่งดวงวัดมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อให้คำรับรองตามมาตรา ๓๐ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๖

- (๑) ผู้ผลิตเครื่องซึ่งดวงวัด เว้นแต่กรณีผลิตเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๖๕
- (๒) ผู้นำเข้าเครื่องซึ่งดวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรอง
- (๓) ผู้ขายเครื่องซึ่งดวงวัดที่ได้เครื่องซึ่งดวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรองมาไว้ในครอบครอง
- (๔) ผู้ซ่อมเครื่องซึ่งดวงวัด

มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำเครื่องซึ่งดวงวัดที่มีใช้เป็นเครื่องซึ่งดวงวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ยกเว้นตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง เข้ามาในราชอาณาจักร ก่อนรับมอบเครื่องซึ่งดวงวัดนั้นไปจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร จะประกาศกำหนดให้ผู้นำเครื่องซึ่งดวงวัดใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๖ การขอให้ตรวจสอบเครื่องซึ่งดวงวัดเพื่อให้คำรับรองตามมาตรา ๓๔ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา

ในกรณีตามมาตรา ๓๔ (๑) และ (๒) ให้ยื่นคำขอก่อนนำเครื่องซึ่งดวงวัดออกจำหน่าย แต่อย่างช้าต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผลิตหรือรับมอบไปจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีตามมาตรา ๓๔ (๓) ให้ยื่นคำขอก่อนนำเครื่องซึ่งดวงวัดออกจำหน่ายแต่อย่างช้าต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อุปกรณ์ซึ่งดวงวัดมาไว้ในครอบครอง

ในกรณีตามมาตรา ๓๔ (๔) ให้ยื่นคำขอก่อนส่งมอบเครื่องซึ่งดวงวัดให้เจ้าของ หรือก่อนนำเครื่องซึ่งดวงวัดออกจำหน่าย แต่อย่างช้าต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันซ่อมเสร็จ

ระยะเวลาที่กำหนดในมาตรานี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจขยายได้ตามความจำเป็นเมื่อมีคำขอ

มาตรา ๓๗ ผู้ครอบครองเครื่องซึ่งดวงวัดที่ไม่มีการให้คำรับรองต้องยื่นคำขอให้ทำการตรวจสอบเครื่องซึ่งดวงวัดเพื่อให้คำรับรองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อุปกรณ์ซึ่งดวงวัดมาไว้ในครอบครอง

ระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจขยายได้ตามความจำเป็นเมื่อมีคำขอ

มาตรา ๓๘ ในกรณีเครื่องซึ่งดวงวัดที่จะต้องตรวจสอบติดตรงกับที่หรือยากแก่การเคลื่อนย้าย หรือมีจำนวนมาก ผู้ยื่นคำขอจะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบนอกสถานที่สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาก็ได้ โดยเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๓๙⁽²⁹⁾ ในกรณีที่ปรากฏว่าเครื่องซึ่งดวงวัดใดที่ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อให้คำรับรอง เป็นเครื่องซึ่งดวงวัดที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าพอจะแก้ไขให้ถูกต้องได้ให้สั่งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขให้ถูกต้องแล้วตรวจสอบใหม่

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องซึ่งดวงวัดนั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเครื่องซึ่งดวงวัดนั้น หรือกระทำการอย่างใด ๆ เพื่อมิให้เครื่องซึ่งดวงวัดนั้นใช้ได้ต่อไป ถ้าเครื่องซึ่งดวงวัดนั้นมีเครื่องหมายคำรับรองประทับหรือแสดงอยู่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเครื่องหมายคำรับรองหรือประทับเครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้แล้ว

เครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้แล้ว ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ซ่อมเครื่องซึ่งดวงวัดมีเครื่องหมายเฉพาะตัว และให้ประทับหรือแสดงเครื่องหมายนั้นไว้ที่เครื่องซึ่งดวงวัดก่อนขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อให้คำรับรอง

ในกรณีที่เครื่องซึ่งดวงวัดซึ่งโดยสภาพไม่สามารถประทับหรือแสดงเครื่องหมายเฉพาะตัวได้ หรือเมื่อประทับหรือแสดงเครื่องหมายเฉพาะตัวแล้ว จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เครื่องซึ่งดวงวัดนั้น การประทับหรือแสดงเครื่องหมายดังกล่าวจะกระทำด้วยวิธีอื่นแทนก็ได้

การประทับหรือแสดงเครื่องหมายเฉพาะตัวตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบของสำนักงานกลาง

เครื่องหมายเฉพาะตัวตามวรรคหนึ่ง ให้จดทะเบียนไว้ที่สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และห้ามมิให้สำนักงานกลางและสำนักงานสาขารับจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัวที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายเฉพาะตัวที่บุคคลอื่นได้แจ้งไว้ก่อนแล้วหรือที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ผู้ผลิตหรือผู้ซ่อมเครื่องซึ่งดวงวัดจะขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เพื่อให้ผู้ผลิตหรือผู้ซ่อมเป็นผู้ตรวจสอบและให้คำรับรองเครื่องซึ่งดวงวัดที่ตนผลิตหรือซ่อมก็ได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย

มาตรา ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ ต้องตรวจสอบและให้คำรับรองเครื่องซึ่งดวงวัดที่ตนผลิตหรือซ่อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานกลางกำหนด

มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต แต่ต้องไม่เกินคราวละห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการตามใบอนุญาตต่อไปได้จนกว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญัตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔⁽³⁰⁾ (ยกเลิก)

มาตรา ๔๕ ใบอนุญาตให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๔๖^[31] ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขในการอนุญาตที่กำหนดในกฎกระทรวง อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และจะต้องไม่เกินสองครั้งในเหตุอย่างเดียวกัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้

มาตรา ๔๗^[32] ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณี que ผู้รับใบอนุญาตมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและให้คำรับรองเครื่องซึ่งวางวัดที่ตนผลิตหรือซ่อมในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ มาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) ถูกเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๙/๒ หรือ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๐

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่ผู้ที่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วสองครั้งไม่ว่าด้วยเหตุใดจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้

มาตรา ๔๘^[33] ในการพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายต้องเปิดโอกาสให้ผู้รับใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งระบุเหตุผลในการออกคำสั่งและแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง

ในกรณีที่ได้แจ้งคำสั่งตามวรรคสองโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ในกรณีที่ได้แจ้งคำสั่งตามวรรคสองโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิตหรือซ่อมเครื่องซึ่งวางวัดของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๔๙^[34] (ยกเลิก)

มาตรา ๕๐ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิตหรือซ่อมเครื่องซึ่งวางวัดของผู้รับใบอนุญาตเว้นแต่อยู่ระหว่างการขอรับใบแทนใบอนุญาต

อำนาจหน้าที่ของนายตรวจซังตวงวัด

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายตรวจซังตวงวัดมีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บเครื่องซังตวงวัดหรือสินค้าหีบห่อชนิดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ผู้บรรจุกต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบเครื่องซังตวงวัดหรือสินค้าหีบห่อนั้น

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบเครื่องซังตวงวัดที่ใช้ในกิจการดังระบุไว้ในมาตรา ๒๕

(๓) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗๐ หรือมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการงาน และกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นเข้ากว่าจะเอามาขายค้นมาได้จะมีการลักขโมย ซุกซ่อน หรือทำลายเครื่องซังตวงวัด หรือสินค้าหีบห่อที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และการค้นในเวลาดังกล่าวข้างต้นยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๔) ยึดหรืออายัดเครื่องซังตวงวัดหรือสินค้าหีบห่อที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ใน (๓)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) นายตรวจซังตวงวัดจะนำข้าราชการหรือลูกจ้างในสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

มาตรา ๕๓ เครื่องซังตวงวัดที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๒ (๔) หากปรากฏว่าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ให้สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาส่งคืนหรือถอนการอายัดเครื่องซังตวงวัดนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด

เครื่องซังตวงวัดที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มิได้สั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมการค้าภายใน*และให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เครื่องซังตวงวัดที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับให้นายตรวจซังตวงวัดถอนการอายัดโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๔ สินค้าหีบห่อที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๒ (๔) นายตรวจซังตวงวัดมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแก้ไขหีบห่อนั้นให้ถูกต้อง หรือจะสั่งให้ทำลายหีบห่อของสินค้านั้นแล้วคืนสินค้าให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองก็ได้

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายตรวจซังตวงวัดตามวรรคหนึ่ง นายตรวจซังตวงวัดมีอำนาจทำลายหีบห่อของสินค้านั้น แล้วคืนสินค้าให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการคืนสินค้านั้น แต่ในกรณีทำลายหีบห่อแล้ว ถ้าสินค้านั้นโดยสภาพไม่อาจคืนได้จะแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองถ่ายสินค้าจากหีบห่อนั้นแล้วนำสินค้าคืนไปภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตาม ให้สินค้านั้นตกเป็นของกรมการค้าภายใน*และให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๕ เครื่องซังตวงวัดหรือสินค้าหีบห่อที่ยึดไว้ตามมาตรา ๕๒ (๔) ถ้าขณะยึดไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้

ตกเป็นของกรมการค้าภายใน*และให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ สินค้าหีบห่อที่ยึดไว้ตามมาตรา ๕๒ (๔) ถ้าเป็นของเสียง่ายหรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินสมควร อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะจัดการขายหรือจำหน่ายสินค้าหีบห่อนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๕๕ ก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสินค้าหีบห่อนั้น

การขายหรือจำหน่ายสินค้าหีบห่อตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๗^[35] ในกรณีที่นายตรวจซึ่งตรวจวัดตรวจพบเครื่องซึ่งตรวจวัดที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเครื่องซึ่งตรวจวัดมีความเที่ยงของเครื่องผิดเกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามมาตรา ๒๖ นายตรวจซึ่งตรวจวัดมีอำนาจทำลายเครื่องหมายคำรับรองและทำเครื่องหมายห้ามใช้เครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องและนำไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อให้คำรับรองใหม่ หรือยึดเครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นแล้วนำส่งสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา

เครื่องซึ่งตรวจวัดที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือหากเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้เครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นตกเป็นของกรมการค้าภายในและให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เครื่องซึ่งตรวจวัดที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองมาขอรับคืนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาคืนเครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำไปแก้ไขให้ถูกต้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด แต่ถ้าสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาพิจารณาเห็นว่า เครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้หรือมีสภาพไม่สมควรจะใช้เป็นเครื่องซึ่งตรวจวัดต่อไป ให้กระทำการอย่างใด ๆ เพื่อมิให้เครื่องซึ่งตรวจวัดนั้นใช้ได้ต่อไป แล้วจึงคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เครื่องหมายห้ามใช้เครื่องซึ่งตรวจวัด ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๗/๑^[36] ห้ามผู้ใดถอน ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งเครื่องหมายคำรับรอง เครื่องหมายหรือสิ่งอื่นใดที่นายตรวจซึ่งตรวจวัดทำไว้เพื่อแสดงการยึดหรืออายัดตามมาตรา ๕๒ (๔) หรือเครื่องหมายห้ามใช้เครื่องซึ่งตรวจวัดตามมาตรา ๕๗ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายตรวจซึ่งตรวจวัดตามมาตรา ๕๒ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายตรวจซึ่งตรวจวัดต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายตรวจซึ่งตรวจวัด ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายตรวจซึ่งตรวจวัดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายตรวจซึ่งตรวจวัดเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

สินค้าหีบห่อ

มาตรา ๖๒ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดของสินค้าที่ห้ามให้ผู้บริจจต้อง

(๑) แสดงปริมาณของสินค้าที่ห้าม

(๒) แสดงปริมาณของสินค้าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด หรือ

(๓) บริจจสินค้าตามปริมาณที่กำหนด

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๓ การแสดงปริมาณของสินค้าตามมาตรา ๖๒ หรือที่ผู้บริจจแสดงไว้ที่ห้ามต้องแสดงให้ถูกต้องตรงกับปริมาณของสินค้าในห้าม

การแสดงปริมาณของสินค้าที่ห้ามโดยคลาดเคลื่อนไม่เกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้ถือว่าเป็นการแสดงปริมาณที่ถูกต้อง

การตรวจสอบความถูกต้องของการแสดงปริมาณของสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด^[37]

มาตรา ๖๔ บริจจสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรที่แสดงปริมาณของสินค้าตามมาตราซึ่งตวงวัดของต่างประเทศ ผู้นำเข้าต้องแสดงปริมาณของสินค้าตามมาตราซึ่งตวงวัดตามพระราชบัญญัตินี้ และตามวิธีการและอัตราเปรียบเทียบกับมาตราซึ่งตวงวัดของต่างประเทศกับมาตราซึ่งตวงวัดตามพระราชบัญญัติที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การแสดงปริมาณของสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำก่อนรับมอบสินค้าไปจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำภายหลังตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด

หมวด ๗

เครื่องซึ่งตวงวัดเพื่อการส่งออก

มาตรา ๖๕ ผู้ผลิตเครื่องซึ่งตวงวัดเพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตและการส่งออกซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

บริจจเครื่องซึ่งตวงวัดที่ผลิตเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับการยกเว้นการให้คำรับรองตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ผลิตจะนำเครื่องซึ่งตวงวัดดังกล่าวมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อให้คำรับรองก็ได้

หมวด ๗/๑

การอุทธรณ์^[38]

มาตรา ๖๕/๑^[39] ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ด้านมาตรวิทยาหรือนด้านนิติศาสตร์ หรือมีประสบการณ์ด้านการชั่ง การตวง หรือการวัด

ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานกลางคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖๕/๒^[40] ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นตามมาตรา ๖๕/๔

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๕/๕

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๖๕/๓^[41] ให้นำความในมาตรา ๑๑/๓ มาตรา ๑๑/๔ และมาตรา ๑๑/๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๖๕/๔^[42] ผู้ได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๓๙ ผู้ได้รับคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๓ ผู้ได้รับคำสั่งของนายตรวจซึ่งตรวจวัดตามมาตรา ๕๗ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๙/๑ หรือมาตรา ๑๙/๒ หรือผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๖๕/๕^[43] หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดใช้มาตราซึ่งตรวจวัดอื่นนอกจากที่กำหนดในมาตรา ๙ ในการซื้อ ขายหรือจำหน่ายสินค้า มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๖๗^[44] ผู้ใดใช้มาตราซึ่งตรวจวัด หรือทำการซึ่งตรวจวัดในการซื้อขายหรือจำหน่ายสินค้าโดยไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตริตามมาตรา ๑๐ หรือใช้มาตราซึ่งตรวจวัดในระบบอื่น หรือใช้เครื่องซึ่งตรวจวัดอย่างอื่นสำหรับในทางวิชาชีพหรือในทางวิทยาศาสตร์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายตามมาตรา ๑๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๖๘ ผู้ใดประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ โดยไม่มีหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ หรือผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๗๐⁽⁴⁵⁾ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง หรือประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ในการประกอบธุรกิจการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัด ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๗๒ ในการประกอบธุรกิจการให้บริการซึ่ง ตวงหรือวัด ตามมาตรา ๑๗ ผู้ใดออกหนังสือแสดงผลการชั่ง ตวงหรือวัดอันเป็นเท็จเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ครอบครองเครื่องชั่งตวงวัดชนิดติดตรึงอยู่กับที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๗๔ ผู้ใด

(๑) ปลอมแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายคำรับรองหรือหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา

(๒) นำเครื่องหมายคำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาจากเครื่องชั่งตวงวัดเครื่องหนึ่งไปใช้กับเครื่องชั่งตวงวัดอีกเครื่องหนึ่ง หรือ

(๓) ลบเครื่องหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงว่าเครื่องหมายคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้แล้ว

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสองแสนแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๕⁽⁴⁶⁾ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เครื่องชั่งตวงวัดที่มีการให้คำรับรองตามมาตรา ๓๐ แสดงน้ำหนัก ปริมาตร ปริมาณ หรือหน่วยใด ๆ ผิดไปจากที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงกับแบบมาตราเกินอัตราเพื่อเหลือเฟือขาดตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๕/๑⁽⁴⁷⁾ ผู้ใดแก้ไขหรือดัดแปลงส่วนประกอบของเครื่องชั่งตวงวัดหรือโปรแกรมที่ใช้กับเครื่องชั่งตวงวัด โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอื่นที่คล้ายคลึงกันหรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ความเที่ยงของเครื่องชั่งตวงวัดผิดเกินอัตราเพื่อเหลือเฟือขาดตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสองแสนแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๖^[48] ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยรู้ว่าได้มีการกระทำแก่เครื่องซึ่งตวงวัดอันเป็นความผิดตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๕/๑ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๕/๑ แล้วแต่กรณี

(๑) ขายหรือจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งเครื่องซึ่งตวงวัดนั้น หรือ

(๒) ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องซึ่งตวงวัดนั้นในกิจการตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ ผู้ใด นำเครื่องหมายคำรับรองหรือหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาที่รับไปจากพนักงานเจ้าหน้าที่ไปใช้เพื่อให้การรับรองในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ ผู้ใดนำเครื่องหมายคำรับรองหรือหนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาที่รับไปจากพนักงานเจ้าหน้าที่ไปใช้กับเครื่องซึ่งตวงวัดที่ตนเองมิได้ผลิตหรือซ่อม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙^[49] ผู้ใดใช้หรือมีเครื่องซึ่งตวงวัดไว้เพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งโดยรู้ ว่าเครื่องซึ่งตวงวัดนั้นมีความเที่ยงผิดเกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐^[50] ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ถอน ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งเครื่องหมายหรือสิ่งอื่นใดที่นายตรวจซึ่งตวงวัดทำไว้เพื่อแสดงการยึดหรืออายัดตามมาตรา ๕๒ (๔)

(๒) ถอน ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งเครื่องหมายห้ามใช้เครื่องซึ่งตวงวัดที่นายตรวจซึ่งตวงวัดทำไว้ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง หรือ

(๓) ถอน ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งเครื่องหมายคำรับรอง

มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจในการผลิต นำเข้า ขาย หรือซ่อมเครื่องซึ่งตวงวัดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒^[51] ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่นายตรวจซึ่งตวงวัดซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ตามมาตรา ๕๘ หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๕/๒ (๓) มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นวินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นวินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางวินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นวินัย]

มาตรา ๘๓ ผู้บรรจุผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้บรรจุผู้ใดบรรจุสินค้าที่บอโดยรู้ว่ามีปริมาณของสินค้าที่บรรจุในหีบห่อไม่ถูกต้องตามที่แสดงไว้ซึ่งน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดขายหรือจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งสินค้าที่แสดงปริมาณไว้ โดยรู้ว่าปริมาณของสินค้าที่บรรจุในหีบห่อไม่ถูกต้องตามที่แสดงไว้ซึ่งน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าที่หีบห่อที่ไม่มีการแสดงปริมาณของสินค้าตาม มาตรา ๖๒ (๑) หรือมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๘๗ ผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าและอัตราเปรียบเทียบที่ รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการหรือเงื่อนไขที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย กำหนดตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๘๙ ถ้าเจ้าพนักงานต่อไปนี้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดในจังหวัดอื่น

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่นายตรวจซึ่งตรวจวัดเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับข้อ อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย แล้วแต่กรณี จะปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวในระหว่างรอการเปรียบเทียบหรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายแล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ และให้นำมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๓ บรรดาเครื่องซึ่งตวงวัดที่มีการให้คำรับรองแล้วตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ให้ถือว่ามีการให้คำรับรองตามพระราชบัญญัตินี้

บรรดาอาชญาบัตรที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ให้ถือเป็นหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๔ ผู้ใดประกอบธุรกิจการให้บริการซึ่งตวงหรือวัดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวต่อไป ให้แจ้งการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้แจ้งการประกอบธุรกิจแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม⁽⁵²⁾

(๑) หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ

(ก) การผลิต	เครื่องชั่ง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องตวง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องวัด	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) การนำเข้า	เครื่องชั่ง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องตวง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องวัด	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) การขาย	เครื่องชั่ง	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
	เครื่องตวง	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
	เครื่องวัด	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(ง) การซ่อม	เครื่องชั่ง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องตวง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	เครื่องวัด	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(จ) การให้บริการชั่ง		ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(ฉ) การให้บริการตวง		ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท

(ซ) การให้บริการวัด	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๒) การประกอบธุรกิจ		
(ก) การผลิต เครื่องซั้	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
เครื่องตวง	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
เครื่องวัด	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) การนำเข้า เครื่องซั้	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
เครื่องตวง	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
เครื่องวัด	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ค) การซ่อม เครื่องซั้	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
เครื่องตวง	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
เครื่องวัด	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
(ง) การให้บริการซั้	ปีละ	๓,๐๐๐ บาท
(จ) การให้บริการตวง	ปีละ	๓,๐๐๐ บาท
(ฉ) การให้บริการวัด	ปีละ	๓,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ผู้ผลิตหรือผู้ซ่อม		
เป็นผู้ตรวจสอบและให้คำรับรอง	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๔) การต่ออายุใบอนุญาต เท่ากับค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต		
(๕) การออกใบแทนหนังสือรับรอง		
การประกอบธุรกิจ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๖) การออกใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) การตรวจสอบและการให้คำรับรองชั้นแรก		
เครื่องซั้		
(ก) เครื่องซั้		
แสดงน้ำหนักไม่เกิน ๑๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๕๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๑๐๐ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๑,๐๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๕,๐๐๐ บาท

แสดงน้ำหนักเกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม

แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม

เครื่องละ ๑๐,๐๐๐ บาท

แสดงน้ำหนักเกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม

เครื่องละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ข) ตั้มน้ำหนักและตั้มถ่วง

น้ำหนักไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม

ตั้มละ ๑๐๐ บาท

น้ำหนักเกิน ๑๐ กิโลกรัม

ตั้มละ ๒๐๐ บาท

เครื่องตวง

แสดงปริมาตรไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร

เครื่องละ ๕๐๐ บาท

แสดงปริมาตรเกิน ๑๐๐ ลิตร

แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร

เครื่องละ ๑,๐๐๐ บาท

แสดงปริมาตรเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร

ให้เรียกเก็บ ๑,๐๐๐ ลิตรแรก ๑,๐๐๐ บาท

๑,๐๐๐ ลิตรต่อไป ๑,๐๐๐ ลิตรละ ๕๐๐ บาท

เศษของ ๑,๐๐๐ ลิตร ให้คิดเท่ากับ

๑,๐๐๐ ลิตร แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

เครื่องวัด

(ก) เครื่องวัดความยาว

แสดงความยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร

เครื่องละ ๑๐๐ บาท

แสดงความยาวเกิน ๑๐ เมตร

เครื่องละ ๕๐๐ บาท

(ข) เครื่องวัดปริมาตร

เครื่องละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ค) เครื่องวัดอย่างอื่น

เครื่องละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(๘) การตรวจสอบและการให้คำรับรองชั้นหลัง ร้อยละห้าสิบของค่าธรรมเนียมตาม (๗)

(๙) การตรวจสอบเพื่อให้คำรับรองแต่ไม่มีการออกคำรับรองให้

(ก) การตรวจสอบเพื่อให้คำรับรอง

ร้อยละห้าสิบของค่าธรรมเนียม

ชั้นแรก

ตาม (๗)

(ข) การตรวจสอบเพื่อให้คำรับรอง

ร้อยละห้าสิบของค่าธรรมเนียม

ชั้นหลัง

ตาม (๘)

(๑๐) การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์

ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมตาม (๗)

ในการตรวจสอบเพื่อให้คำรับรอง

เครื่องซึ่งตวงวัดนอกสถานที่

(๑๑) การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องซึ่งตวงวัด

เครื่องซึ่ง

(ก) แสดงน้ำหนักไม่เกิน ๑๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๓,๐๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๑๐๐ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๕,๐๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๒๐,๐๐๐ บาท
แสดงน้ำหนักเกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม	เครื่องละ	๔๐,๐๐๐ บาท

(ข) ต้มน้ำหนัก

น้ำหนักไม่เกิน ๑ กิโลกรัม	ตู่้มละ	๓,๐๐๐ บาท
น้ำหนักเกิน ๑ กิโลกรัม		
แต่ไม่เกิน ๒๐ กิโลกรัม	ตู่้มละ	๔,๐๐๐ บาท
น้ำหนักเกิน ๒๐ กิโลกรัม	ตู่้มละ	๕,๐๐๐ บาท

เครื่องตวง

แสดงปริมาตรไม่เกิน ๕ ลิตร	เครื่องละ	๓,๐๐๐ บาท
แสดงปริมาตรเกิน ๕ ลิตร		
แต่ไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เครื่องละ	๔,๐๐๐ บาท
แสดงปริมาตรเกิน ๒๐ ลิตร		
แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เครื่องละ	๕,๐๐๐ บาท
แสดงปริมาตรเกิน ๑๐๐ ลิตร	เครื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท

เครื่องวัด

(ก) เครื่องวัดความยาว

แสดงความยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร	เครื่องละ	๓,๐๐๐ บาท
แสดงความยาวเกิน ๑๐ เมตร	เครื่องละ	๕,๐๐๐ บาท

(ข) เครื่องวัดปริมาตร เครื่องละ ๔๐,๐๐๐ บาท
 (ค) เครื่องวัดอย่างอื่น เครื่องละ ๔๐,๐๐๐ บาท
 บัญชีมาตราซึ่งตวงวัดตามมาตรา ๙

ก. มาตราซึ่งตวงวัดในระบบเมตริก

(๑) หน่วยมูลฐานของความยาวให้เป็นเมตร คือ ความยาวของทางเดินของแสงในสุญญากาศในช่วงเวลา ๑ ใน ๒๙๙,๗๙๒,๔๕๘ ของหนึ่งวินาที

ให้จำนวนหน่วยของความยาวเป็นดังต่อไปนี้

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
กิโลเมตร	เท่ากับ พันเมตร	กม.
เฮกโตเมตร	เท่ากับ ร้อยเมตร	ฮม.
เดคาเมตร	เท่ากับ สิบเมตร	ดคม.
เมตร	เท่ากับ หนึ่งเมตร	ม.
เดซิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในสิบของหนึ่งเมตร	ดม.
เซนติเมตร	เท่ากับ หนึ่งในร้อยของหนึ่งเมตร	ซม.
มิลลิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในพันของหนึ่งเมตร	มม.
ไมโครเมตร	เท่ากับ หนึ่งในล้านของหนึ่งเมตร	มคม.

(๒) หน่วยของพื้นที่ให้เป็นตารางเมตร คือ พื้นที่ตารางเหลี่ยมมีด้านกว้างยาวด้านละหนึ่งเมตร

ให้จำนวนหน่วยของพื้นที่เป็นดังต่อไปนี้

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
ตารางกิโลเมตร	เท่ากับ ล้านตารางเมตร	กม. ^๒
ตารางเฮกโตเมตร	เท่ากับ หมื่นตารางเมตร	ฮม. ^๒
ตารางเดคาเมตร	เท่ากับ ร้อยตารางเมตร	ดคม. ^๒
ตารางเมตร	เท่ากับ หนึ่งตารางเมตร	ม. ^๒
ตารางเดซิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในร้อยของหนึ่งตารางเมตร	ดม. ^๒
ตารางเซนติเมตร	เท่ากับ หนึ่งในหมื่นของหนึ่งตารางเมตร	ซม. ^๒
ตารางมิลลิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในล้านของหนึ่งตารางเมตร	มม. ^๒

(๓) หน่วยของปริมาตรให้เป็นลูกบาศก์เมตร คือ ปริมาตรที่บรรจุอยู่ในลูกบาศก์ มีด้านกว้างยาวและสูงด้านละหนึ่งเมตร

ให้จำนวนหน่วยของปริมาตรเป็นดังต่อไปนี้

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
ลูกบาศก์กิโลเมตร	เท่ากับ พันล้านลูกบาศก์เมตร	กม. ^๓
ลูกบาศก์เฮกโตเมตร	เท่ากับ ล้านลูกบาศก์เมตร	ฮม. ^๓
ลูกบาศก์เดคาเมตร	เท่ากับ พันลูกบาศก์เมตร	ดคม. ^๓
ลูกบาศก์เมตร	เท่ากับ หนึ่งลูกบาศก์เมตร	ม. ^๓
ลูกบาศก์เดซิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในพันของหนึ่งลูกบาศก์เมตร	ดม. ^๓
ลูกบาศก์เซนติเมตร	เท่ากับ หนึ่งในล้านของหนึ่งลูกบาศก์เมตร	ซม. ^๓
ลูกบาศก์มิลลิเมตร	เท่ากับ หนึ่งในพันล้านของหนึ่งลูกบาศก์เมตร	มม. ^๓

(๔) หน่วยของความจุให้เป็นลิตร คือ ปริมาตรของน้ำบริสุทธิ์หนักหนึ่งกิโลกรัม ณ อุณหภูมิ ๔ องศาเซลเซียส เมื่อความกดบรรยากาศปกติ

ให้จำนวนหน่วยของความจุเป็นดังต่อไปนี้

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
กิโลลิตร	เท่ากับ พันลิตร	กล.
เฮกโตลิตร	เท่ากับ ร้อยลิตร	ฮล.
เดคาลิตร	เท่ากับ สิบลิตร	ดคล.
ลิตร	เท่ากับ หนึ่งลิตร	ล.
เดซิลิตร	เท่ากับ หนึ่งในสิบของหนึ่งลิตร	ดล.
เซนติลิตร	เท่ากับ หนึ่งในร้อยของหนึ่งลิตร	ซล.
มิลลิลิตร	เท่ากับ หนึ่งในพันของหนึ่งลิตร	มล.

เพื่อประโยชน์ในการแสดงปริมาตรให้ถือว่าหนึ่งลิตรเท่ากับหนึ่งลูกบาศก์เดซิเมตร

(๕) หน่วยมูลฐานของมวลสารให้เป็นกิโลกรัม คือ มวลสารซึ่งเท่ากับมวลสารแบบประจักษ์ระหว่างประเทศของกิโลกรัม

ให้จำนวนหน่วยของมวลสารเป็นดังต่อไปนี้

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
เมตริกตัน	เท่ากับ พันกิโลกรัม	ต.
เมตริกควินตัน	เท่ากับ ร้อยกิโลกรัม	ควต.
กิโลกรัม	เท่ากับ หนึ่งกิโลกรัม	กก.
เฮกโตกรัม	เท่ากับ หนึ่งในสิบของหนึ่งกิโลกรัม	ฮก.

เดคากรัม	เท่ากับ หนึ่งในร้อยของหนึ่งกิโลกรัม	ดกก.
กรัม	เท่ากับ หนึ่งในพันของหนึ่งกิโลกรัม	ก.
เดซิกรัม	เท่ากับ หนึ่งในหมื่นของหนึ่งกิโลกรัม	ดก.
เซนติกรัม	เท่ากับ หนึ่งในแสนของหนึ่งกิโลกรัม	ชก.
มิลลิกรัม	เท่ากับ หนึ่งในล้านของหนึ่งกิโลกรัม	มก.
ไมโครกรัม	เท่ากับ หนึ่งในพันล้านของหนึ่งกิโลกรัม	มคก.

เพื่อประโยชน์ในการแสดงน้ำหนัก ให้ถือว่าจำนวนหน่วยของมวลสารแห่งสิ่งใดเป็นจำนวนหน่วยของน้ำหนักแห่งสิ่งนั้น

(๖) หน่วยมูลฐานของเวลาให้เป็นวินาที คือ ระยะเวลาเท่ากับ ๙,๑๙๒,๖๓๑,๗๗๐ คาบของการแผ่รังสีที่สมนัยกับการเปลี่ยนระดับไฮเปอร์ไฟน์สองระดับของอะตอมซีเซียม - ๑๓๓ ในสถานะพื้นฐาน

(๗) หน่วยมูลฐานของกระแสไฟฟ้าให้เป็นแอมแปร์ คือ ปริมาณของกระแสไฟฟ้า ซึ่งถ้ารักษาให้คงที่อยู่ในตัวนำสองเส้นที่มีความยาวอนันต์ มีพื้นที่ภาคตัดขวางกลมเล็กมากจนไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง และวางอยู่คู่ขนานห่างกันหนึ่งเมตรในสุญญากาศแล้ว จะทำให้เกิดแรงระหว่างตัวนำทั้งสองเท่ากับ 2×10^{-7} นิวตัน ต่อความยาวหนึ่งเมตร

(๘) หน่วยมูลฐานของอุณหภูมิทางเทอร์โมไดนามิกส์ให้เป็นเคลวิน ซึ่งเท่ากับ ๑ ใน ๒๗๓.๑๖ ของอุณหภูมิทางเทอร์โมไดนามิกส์ของจุดสามสถานะของน้ำ

หน่วยเคลวินให้ใช้สำหรับแสดงช่วงอุณหภูมิ หรือความแตกต่างของอุณหภูมิด้วย

ในกิจการทั้งปวง ให้ใช้หน่วยอุณหภูมิเป็นองศาเซลเซียสได้

อุณหภูมิเป็นองศาเซลเซียสเท่ากับอุณหภูมิทางเทอร์โมไดนามิกส์ลบด้วย ๒๗๓.๑๕

(๙) หน่วยมูลฐานของปริมาณสารให้เป็นโมล คือ ปริมาณสารของระบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบมูลฐาน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับจำนวนอะตอมใน ๐.๐๑๒ กิโลกรัม ของคาร์บอน-๑๒ เมื่อใช้โมลต้องระบุองค์ประกอบมูลฐาน ซึ่งอาจจะเป็นอะตอมโมเลกุล ไอออนอิเล็กตรอน อนุภาคอื่น ๆ หรือกลุ่มของอนุภาคตามที่กำหนด

(๑๐) หน่วยมูลฐานของความเข้มแห่งการส่องสว่างให้เป็นแคนเดลา คือ ความเข้มแห่งการส่องสว่าง ในทิศทางที่กำหนดให้ของแหล่งกำเนิด ซึ่งแผ่รังสีเอกรงค์ด้วยความถี่ 540×10^{12} เฮิร์ตซ์ และมีความเข้มแผ่รังสีในทิศทางนั้นเท่ากับ ๑ ใน ๖๘๓ วัตต์ ต่อสเตอเรเดียน

ข. มาตรฐานชั่งตวงวัดในระบบประเพณีที่เทียบเข้าหาระบบเมตริก

(๑) หน่วยของความยาว

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
เส้น	ให้เท่ากับ สี่สิบเมตร	ส.
วา	ให้เท่ากับ สองเมตร	ว.
ศอก	ให้เท่ากับ หนึ่งในสองของหนึ่งเมตร	ศ.
คืบ	ให้เท่ากับ หนึ่งในสี่ของหนึ่งเมตร	ค.

(๒) หน่วยของพื้นที่

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
ไร่	ให้เท่ากับ พันหกร้อยตารางเมตร	ร.
งาน	ให้เท่ากับ สี่ร้อยตารางเมตร	ง.
ตารางวา	ให้เท่ากับ สี่ตารางเมตร	ว. ^๒

(๓) หน่วยของความจุ

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
เกวียนหลวง	ให้เท่ากับ สองพันลิตร	กว.
บั้นหลวง	ให้เท่ากับ พันลิตร	บ.
สัดหลวง	ให้เท่ากับ ยี่สิบลิตร	ส.
ทะนานหลวง	ให้เท่ากับ หนึ่งลิตร	ท.

(๔) หน่วยของน้ำหนัก

ชื่อ	อัตรา	อักษรย่อ
หาบหลวง	ให้เท่ากับ หกสิบกิโลกรัม	ห.
ซังหลวง	ให้เท่ากับ หกร้อยกรัม	ซ.
กะรัตหลวง	ให้เท่ากับ หนึ่งเมตริกกะรัตหรือยี่สิบเซนต์กรัม	กร.

กะรัตหลวง ให้ใช้สำหรับอัญมณีเท่านั้น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง แต่บทบัญญัติบางประการยังไม่เหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตราซึ่งดวงวัดเสียใหม่ เพื่อลดมาตรการควบคุมของรัฐมาเป็นการกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องซึ่งดวงวัดมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจในการผลิตเครื่องซึ่งดวงวัดเพื่อการส่งออกป้อนกราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕⁽⁵³⁾

มาตรา ๘๙ ในพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมการค้าภายใน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมการค้าภายใน”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อบำรุงให้ปฏิบัติตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ

และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับกรณีการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙⁽⁵⁴⁾

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ถ่ายโอนภารกิจในการเป็นนายตรวจซึ่งดวงวัดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตราซึ่งดวงวัดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นนายตรวจซึ่งดวงวัดได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗⁽⁵⁵⁾

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมทนายพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมทนายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการซึ่งดวงวัดตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อุทธรณ์ที่ได้ยื่นและยังคงค้างพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๓๕ บรรดาฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรทบทวนและแก้ไขปรับปรุงให้ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพการณ์และความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็วและลดภาระของประชาชน การยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลเครื่องซึ่งดวงวัด การซึ่งดวงวัด และสินค้าหีบห่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และการเสริมสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขายสินค้าเพื่อช่วยป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการซึ่งดวงวัด อันเป็น

ประโยชน์โดยตรงในการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕⁽⁵⁶⁾

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้วจะพบว่ามีข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรูล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีโทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติ กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับมิให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเปิดโอกาสกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทยและแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้น สำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปาจรีย์ / Single

11 กันยายน 2567

- [1] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑๑/๒๑ เมษายน ๒๕๔๒
- [2] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [3] มาตรา ๔ นิยามคำว่า “นายตรวจซึ่งดวงวัด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙
- [4] มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [5] มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [6] มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [7] มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [8] หมวด ๑/๑ คณะกรรมการซึ่งดวงวัด มาตรา ๑๑/๑ ถึงมาตรา ๑๑/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [9] มาตรา ๑๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [10] มาตรา ๑๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [11] มาตรา ๑๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [12] มาตรา ๑๑/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [13] มาตรา ๑๑/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [14] มาตรา ๑๑/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [15] มาตรา ๑๑/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [16] มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [17] มาตรา ๑๗ วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [18] มาตรา ๑๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [19] มาตรา ๑๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [20] มาตรา ๑๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [21] มาตรา ๒๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- [22] มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

- [illegible]

- (50) มาตรา ๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- (51) มาตรา ๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- (52) อัตราค่าธรรมเนียมแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
- (53) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕
- (54) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑/๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙
- (55) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๘๒ ก/หน้า ๑๐/๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗
- (56) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙/ตอนที่ ๖๖ ก/หน้า ๒๒/๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕